

HOB 20/2011.
HOB 50/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2011. szeptember 19-én, hétfőn, 9 óra 33 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	6
A Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló T/4122. számú törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása	6
<i>Dr. Rétvári Bence előterjesztése</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	12
A Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló 106/2007. (XII.6.) számú országgyűlési határozat módosításáról szóló H/3837. számú határozati javaslatához beérkezett módosító javaslatok megtárgyalása	13
A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/3637. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének megtárgyalása	14
<i>Bertha Szilvia előterjesztése</i>	14
<i>Kérdések, vélemények</i>	15
<i>Határozathozatal</i>	16
A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. Törvénynek a zaklató jellegű reklámterjesztés bírsághatósága érdekében szükséges módosításáról szóló T/3759. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének megtárgyalása	16
<i>Novák Előd előterjesztése</i>	16
<i>Kérdések, vélemények</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	20

Napirendi javaslat

1. A Nemzeti Közsolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló törvényjavaslat (T/4122. szám)
(Általános vita)

2. A Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló 106/2007. (XII.6.) OGY-határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/3837. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)

3. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3637. szám)
(Bertha Szilvia (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

4. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. Törvénynek a zaklató jellegű reklámterjesztés bírsághatósága érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3759. szám)
(Novák Előd (Jobbik) képviselői önálló indítványa)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Kocsis Máté** (Fidesz), a bizottság elnöke

Báthly Tamás (KDNP), a bizottság alelnöke
Iváncsik Imre (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz)
Borbély Lénárd (Fidesz)
Kulcsár József Ferenc (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Tamás Barnabás (Fidesz)
Tóth Gábor (Fidesz)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Rubi Gergely (Jobbik)
Korondi Miklós (Jobbik)
Dr. Dorosz Dávid (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Farkas Zoltán (Fidesz) Tóth Gábornak (Fidesz)
Csampa Zsolt (Fidesz) dr. Kocsis Máténak (Fidesz)
Földi László (KDNP) Báthly Tamásnak (KDNP)
Dr. Simon Miklós (Fidesz) Tamás Barnabásnak (Fidesz)
Juhász Ferenc (MSZP) Iváncsik Imrének (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Laban János, a bizottság főtanácsadója

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár

Dr. Szarka Gábor kabinetfőnök (Honvédelmi Minisztérium)

Dr. Dankó István helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)

Bertha Szilvia (Jobbik) országgyűlési képviselő

Novák Előd (Jobbik) országgyűlési képviselő

Magyariné dr. Nagy Edit helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Megjelentek

Csekei László hivatalvezető (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 33 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. KOCSIS MÁTÉ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának ülésén. Köszöntöm a megjelent kedves vendégeinket és a sajtó munkatársait is egyaránt.

Először a határozatképesség megállapítására kerül sor: tizenketten személyesen, négyen pedig helyettesítéssel vannak jelen, ekképpen a bizottságunk tizenhat fővel határozatképes.

Javaslatot teszek a napirend elfogadására. A kiküldött, illetve a pénteken kiegészített meghívóhoz képest nincs változás: az 1. napirendipont-javaslatunk a Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló T/4122. számú törvényjavaslat; a 2. napirendipont-javaslat a Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló 106/2007-es országgyűlési határozat módosításáról szóló H/3837. számú határozati javaslat; a 3. napirendipont-javaslat a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szerződési viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/3637. számú törvényjavaslat; a 4. napirendipont-javaslat a szabálysértésekről szóló '99. évi LXIX. törvénynek a zaklató jellegű reklámterjesztés bírsághatósága érdekében szükséges módosításáról szóló T/3759. számú törvényjavaslat.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki a napirendi javaslattal egyetért. Kérem, kézfeltartással jelezze! (Szavazás.)

A bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

A Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló T/4122. számú törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságának megtárgyalása

Rátérünk 1. napirendi pontunkra, a Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló T/4122. számú törvényjavaslat általános vitájára.

Köszöntöm körünkben dr. Rétvári Bence urat, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium parlamenti államtitkárát, és fel is kérem egyben, hogy röviden ismertesse a törvényjavaslatot. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

Dr. Rétvári Bence előterjesztése

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönjük a lehetőséget. Nem először kerül már a bizottság asztalára a Nemzeti Közszerződési Egyetemnek a témaköre, hiszen korábban már elfogadott a parlament egy olyan jogszabályt, amellyel az átmenetnek a rendelkezéseit szabályozta, hogy a Corvinus Egyetemnek a Közigazgatás-tudományi Kara, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem és a Rendőrtiszti Főiskola hogyan alakul át folyamatosan egy egységes közszerződési egyetemmé.

Ennek az alapja korábban is ismertetésre került: a közszférában nagyon sokan dolgoznak úgy, hogy egy idő után valamelyest a karrierpályájuk is beragad, főleg ez a honvédelmi karriert érinti, és nem tudnak már előrelépni, ugyanakkor nagyfokú igazgatási ismerettel rendelkeznek. Az ő tudásukat nem szabad elveszítenünk, ezért fontos, hogy az életpályák minél inkább átjárhatóak legyenek. Ennek egy része a Magyar-programban került lefektetésre, amelybe igyekszünk az átjárhatóságot biztosítani, a másik pedig egy hosszú távú gondolkodás a közszerződési egyetem létrehozatala. Tapasztalhatjuk, különösen katasztrófahelyzetekben, hogy a különböző hatóságok, akár fegyveres testületek vagy civil

hatóságok együtt kell hogy működjenek, és bizonyos szintű igazgatási alapismeretként ugyanarra van szükségük. De ugyanúgy, hogyha katonáink vagy rendőreink valahol egy békemisszióban hoznak létre polgári közigazgatást, igazgatási ismeretekre akkor is igencsak szükségük van. Ezért ezt a hosszú távú célt, hosszú távú pályaaátjárhatóságot és hosszú távú közös alapismeret-oktatást célozza meg a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek a létrehozatala.

Elindult a közös munkája a három karnak, egyetemnek, főiskolának, a fenntartói testületben a minisztériumok delegáltjaival elkezdték az előkészítő munkát. Ez a törvényjavaslat, amely önök előtt fekszik, igazából azokat a specialitásokat tartalmazza már, ami a felsőoktatási törvényben lefektetett általános felsőoktatási szabályokhoz képest különlegesség. Ez lehet akár a gazdasági tanács, az irányítás tekintetében, a vagyongazdálkodás tekintetében, illetőleg annak tekintetében, hogy itt mégiscsak a tárcáknak - főleg mondjuk a honvédelemnek vagy a rendőrség tekintetében a BM-nek - különleges igényei, elvárásai lehetnek akár az utódintézményekkel szemben is. Úgyhogy ezért fontos ezeket a különleges irányítási lehetőségeket definiálni, és jóval pontosabban, mint az eddigi rendőrtiszt, Zrínyi Miklós nemzetvédelmi egyetemi szabályoknál, tisztázni a vagyongazdálkodásnak, illetőleg a fenntartói testületnek, szenátusnak a hatásköreit. De ez már nyilvánvalóan tartalmazza annak a több üléses... - nem tudom, hány ülést tartottak, a kabinetfőnök úr delegáltja is a HM-nek, ő tudja, tehát már több ilyen ülést is tartottak, amelyeken a vitás kérdések felmerültek, azokat is beépítettük nyilván ebbe a javaslatba.

Lényegében a koncepcionális döntés már megszületett korábban a három intézmény integrációjával kapcsolatban, ez ennek az aprópénzre váltása és az Ftv.-hez képesti eltéréseknek a sorba szedése. Ehhez kérem én a tisztelt bizottságnak is a támogatását, hogy általános vitára alkalmasnak tartsa.

Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Iváncsik Imre alelnök úrnak, parancsoljon!

IVÁNCSIK IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném emlékeztetni önöket, hogy a márciusi vita során a szocialista frakció határozottan ellenezte magát a koncepciót is. Elég alaposan és részletesen indokoltuk az álláspontunkat akkor, ezzel szemben megszületett egy döntés, amelynek - mint mondja államtitkár úr - ez most az aprópénzre váltását szolgálja. Nyilván vissza már nem tudunk lépni a történelemben, tehát tényként kell kezelnünk, hogy ez a szándéka a kormánynak. Én továbbra is nagyon kétségesnek tartom ennek a hasznosságát, nagyon-nagyon sok buktatót látok, a döntés óta eltelt időszak is szerintem igazolta azt, hogy számos rendkívüli, remélem, azért nem legyőzhetetlen nehézséggel kell a kormánynak szembenéznie, ha eltökélten végig akarja vinni ezt a folyamatot.

Ebben a mostani előterjesztésben, úgy látom, hogy a fenntartói testület egy olyan jogosítványt, hatáskört kap, ami egy rendkívüli centralizációt fog jelenteni. Kérdőjeles a számomra, hogy ebben az intézményben a felsőoktatási autonómia valóban tud-e működni, érvényesülni tud-e vagy csak formálisan létezik. Furcsállom azt, hogy felsőoktatási intézményről van szó, és sem az előkészítésben, sem a működésben a felsőoktatásért felelős miniszternek és az ő intézményrendszerének nincsen semmilyen szerepe, felelőssége - így lehet, hogy csak névlegesen fog egyetemként működni ez az intézmény.

Különösnek találom azt, hogy amikor egy ilyen integrációt akar megvalósítani a kormány, akkor a civil szakok, a katonai felsőoktatásban működő civil szakok kifutásos jelleggel megszüntetésre tervezettek.

Nagyon kérdéses a szememben, hogy a hallgatói jogosítványok érvényesülnek-e és milyen mértékben, milyen módon fognak érvényesülni. Úgy tűnik nekem a tervezetből, hogy csak korlátozott, erősen korlátozott mértékben.

Hiányolom a honvédelmi szféránál nélkülözhetetlen biztonság- és védelempolitikai és védelmi közigazgatási szakok meglétét. Nem tudom, mivel indokolják a tervezetkészítők, hogy ezzel nem számolnak.

Nagyon-nagyon kétségesnek látom ennek az intézménynek a finanszírozását, hiszen van egy olyan központi büdzsé, amely tulajdonképpen csak az apparátus működését biztosítja, és a képzésben érdekelt tárcák lehetőségeitől teszi függővé a szakmai munkának a pénzügyi biztosítását. Itt az elmúlt hetekben, hónapokban is többször foglalkoztunk már finanszírozási ügyekkel, ezek ismeretében is csak megerősödik bennem az a kérdőjel, hogy vajon lesz-e megfelelő mennyiségű forrás az érdemi szakmai működésre.

Amit már a márciusi vitában is nagyon határozottan fájaltunk és elleneztünk, az az, ami most szövegszerűen is megfogalmazódik, hogy a katonai és a rendőri felsőoktatás megszűnik. Egy olyan 203 éves hagyomány szakad itt meg, amire, azt hiszem, hogy mindannyian joggal büszkék lehetünk. Azon túl, hogy megszűnik az önálló katonai felsőoktatás, azt a kérdést is szeretném fölvetni, hogy nem látom a tervezetből annak a lehetőségét, hogy mondjuk Zrínyinek, Kossuthnak, Bolyainak a nevét hogyan lehet az intézményben, az új intézményben megőrizni. Szerintem ezen érdemes lenne gondolkodni a tervezet készítőinek.

További nagyon súlyos kérdőjelként vetem föl, hogy hogyan fog az új intézmény érdemi partnerként együttműködni a szövetségesek önálló oktatást végző intézményeivel a NATO különböző szervezeteiben, hogyan fog érdemi, nem formálisan, érdemi partnerként integrálódni, és mondjuk ha dékán lesz, akkor a dékán hogyan fog azokkal a magas rangú szövetséges vezetőkkel érdemi partnerként együttműködni, akikkel majd természetesen közös munkát is kell végeznie.

Elitképzés a célja, nagyon helyesen, a kormánynak - ha már így döntött, hogy létrehoz egy ilyen közszolgálati egyetemet, akkor nem is lehet más a célja. Most azonban a tervezetben 2016-ig ad kifutást az intézmény is az egyéni kvalifikációnak. A következő kérdőjel, amit szeretnék fölvetni, hogy ebben a formában, ahogyan tervezik ezt a munkát, tudnak-e feltételeket biztosítani arra, hogy a minőségi oktatók ott legyenek, és azokat az érdemi követelményeket tudják-e majd biztosítani, amelyeket a kvalifikációhoz mindenképpen biztosítani kell. Nem látom a tervezetből azt, hogy azok a minőségi kondíciók hogyan állnak elő, amelyek odavonzzák, amelyek tartósan ott is tartják azokat az oktatókat, akiknek a közreműködése nélkülözhetetlen egy elitképzéshez.

És ugyan nem tárgya az előterjesztésnek, csak ha már ez a téma az asztalon van, szeretném azt a korábban nem is általam és nem is általunk emlegetett, hanem más pártok képviselői által emlegetett súlyos aggályt megerősíteni, hogy az eltelt időben egyáltalán nem látszik, hogy előrelépés történt volna az elhelyezésnek, az új intézmény megnyugtató, hosszú távon kielégítő elhelyezésének a megoldására. Nekem az aggodalmaim március óta inkább fokozódtak, úgyhogy ezt az előterjesztést ebben a formában nem tartom alkalmasnak általános vitára.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC közgazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, szívesen válaszolok. Ne feledjük el azért, hogy nemcsak most, hanem, ha jól emlékszem, hat évvel ezelőtt is fölmerült az, hogy ezt a három oktatást, legalábbis ebből

kettőt mindenképpen, a rendőrtisztit és a Zrínyit együtt kéne a továbbiakban vinni, csak ott a politikai akarát hiányzott, minden más, sok minden szakmai előkészítő munka már megtörtént akkor. Tehát nemcsak most merült föl, ez a korábbi években, a korábbi húsz évben többször fölmerült, hogy szakmai oldalról érdemes lenne ezt az integrációt végigvinni.

Az önállóság megszűnésével kapcsolatban: azért a karok dékánjai továbbra is ugyanabban a rendfokozatban lehetnek, ugyanúgy tudnak tárgyalni nemzetközi partnerekkel. Én nem hiszem, hogy ezt bárki is zokon venné, hogy az illetőnek dékán a címe és nem rektor - nyilvánvalóan más országokban meg abszolút másként hívják az egyetemeknek a vezetőit, akár főigazgatónak vagy más néven. Tehát ez protokollárisan, nem hiszem, hogy olyan problémát jelentene, és egy önálló szervezeti egységnek a vezetője lesz, csak azt karnak hívják.

A NEFMI és annak a felsőoktatásért felelős államtitkársága természetesen részt vett ennek az anyagnak a kidolgozásában, az ő javaslataik is benne vannak, hiszen nyilván a felsőoktatási rész elsősorban az ő asztaluk, a közszolgálati szakmai hivatásoknak az elvárásai pedig a három tárcának volt az elvárása, így alakult ki ez a végső anyag. Tehát szeretném megnyugtatni a bizottságot, hogy természetesen részt vett ebben az oktatási államtitkárság, az Oktatási bizottság elé is megy ez a javaslat a mai nap során, tehát teljes mértékű a koordináció.

Azt jól látta a képviselő úr, hogy valamelyest centralizáltabb ennek az intézménynek a struktúrája. Pontosan azért van ez a fokozott felügyelet, hogy semmifajta olyan vagyoni politikai döntés, gazdasági megállapodás ne szülessen, amelyik akár a fenntartó szándékával, akár a felelős vagyonezelésnek a szempontjaival ellentétes. Ez a bizottság, azt hiszem, elég sok ilyen ügyet tárgyalt az utóbbi időben. Fontos, hogy ilyenek még egyszer ne ismétlődhessenek meg, ezért fontos. És hogyha biztos a vagyonezelés az intézményen belül, akkor a fenntartói szándék a kiemelt finanszírozás, hiszen a kormánynak kiemelt szándéka van ennek az intézménynek a finanszírozására. Mint ön is olvasta a javaslatban, a szaktárcák céljuttatásokat külön adhatnak még a mostani normatíván felül az egyes karoknak, tehát nemcsak az eddigi bázis van biztosítva a törvény alapján, hanem a tárcák különjuttatásokat is adhatnak bizonyos célokra, így én azt hiszem, hogy a finanszírozás kérdése nem rosszabb, mint bármilyen más állami egyetemnek, illetőleg jobb, mint amilyen ennek az egyetemnek a korábbi években volt.

Az elhelyezés tekintetében a központi hivataloknak kell kialakítani egy helyet és ez meg is történt az elmúlt időszakban, maguknak a képzéseknek az áthelyezése az egy hosszabb távú tanulmányt igényel, hogy pontosan hova helyezhetők át. Ott nyilván olyan kérdéseket is föl kell vetni, hogy Budapesten vagy vidéken legyen ennek a teljes része, nem kell feltétlenül mindent Budapest-központúan megszervezni. De ez még nem a felállításnak a problémája, és az állam nincs is jelenleg - ön is tudja - olyan helyzetben, hogy új campusokat tudjon felépíteni. Bízunk benne, hogy hamarosan olyan helyzetben lesz, és ezt fel tudja építeni.

Végül pedig a minőségre vonatkozó felvetésére csak annyit mondanék, hogy egy nagyobb egyetem nyilván azért tud minőségibb képzést kínálni, mert egy kisebb főiskola talán nem tud meghívni akár külföldről, NATO-kötelékből vagy máshonnan olyan oktatókat fél évre, egy évre vendégoktatóként vagy akár csak Magyarországról szintén vendégprofesszorként, mint egy nagyobb egyetemen. A nagyobb egyetemnek nagyobb anyagi lehetőségei vannak, és ott egy professzornak a meghívása háromféle képzésnek, három karon folyó háromféle képzésnek a minőségét javíthatja. Tehát én úgy gondolom, hogy ha valahol igazán előrelépést fog ez hozni, az pont a minőség területén fog előrelépést hozni, hiszen a nagyobb egyetemnek, az összevont nagyobb költségvetésnek nagyobb lehetősége van a minőségibb oktatók bevonására a kar munkájába.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e még hozzászólás. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Valóban volt évekkel ezelőtt egy hasonló koncepció, de akkor úgy tűnt, hogy a józan ész diadalmaskodott, hiszen a szakma világosan bemutatta az akkori kormánynak is, hogy ezzel az összevonással szakmailag ezek a szakterületek veszítenek, és ezzel így együtt az egész ország is többet veszít, mint amennyit nyer egyébként, mert sok előnye is lehetne egyébként egy ilyen integrációnak. De összességében garantálhatóan a szakterületek külön-külön kevesebbet fognak profitálni ebből.

Szeretném én is szóvá tenni, hogy valóban olyannyira speciális a felsőoktatási törvényhez képest ez a tervezet, ami itt előttünk fekszik, hogy azt nem tudjuk, hogy az előkészítésben ki vett részt, ez kevésbé volt transzparens, de hogy ebben a törvényben a fenntartói testületből az oktatási ügyekért felelős miniszter kimaradt és hiányzik a résztvevők közül, azt továbbra is egyértelműen állítjuk és furcsálljuk is. Azt gondolom, hogy bár speciális egyetemről van szó, mégsem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az ország felsőoktatási intézményrendszerének a része, egy állami egyetem kerül itt kialakításra, amihez talán némi köze kéne legyen az oktatási ügyekért felelős miniszternek is.

Én azt kérdezném, hogy bár azt értem, hogy az elhelyezéssel kapcsolatban még túl sok, ha jól értem, koncepció sincsen, nemhogy konkrét elképzelés, de azért itt a rendőrtisztai főiskola, az államigazgatási kar, illetve a Zrínyi Miklós Egyetem összesen sok-sok milliárdot érő ingatlanjaival kapcsolatban szeretnék érdeklődni, hogy van-e koncepció arra, hogy ezekben benne marad-e a képzés, valamelyikbe integrálják az egész képzést, és akkor a többi ingatlannal mi a terve a kormánynak.

És pontosan az utolsó kérdésem arra vonatkozik, amit az államtitkár úr is a végén említett. Én ezt pont fordítva látom, mint ahogy az államtitkár úr. Szóval azt, hogy a rendészeti és a honvédelmi képzés, elitképzés a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezetében legyen és annak alárendelve, szerintem mindenki, aki nem a közigazgatási, hanem a fegyveres, rendvédelmi területtel foglalkozik, hátborzongva nézi ezt a koncepciót. De ezen túl nekem az a legfájóbb benne, hogy költségvetési szempontból a KIM alá tartozik elvileg az egységes egyetemnek a költségvetése, miközben azt mondja a tervezet, hogy a honvédelmi képzésnek a dologi költségeit a HM-nek kell biztosítania, ha jól értem. Erre nagyon kíváncsi lennék, hogy ezt pontosan hogy gondolják.

Amit az államtitkár úr pozitív jelenségnek ítélt meg az előbb, én azt a lehető legrosszabbnak tartom, az igazi, kiszámíthatatlan, egyébként garanciálisan, rendszerszerűen a mutyi megoldásának tartom azt, hogy a HM és a BM kiegészítő jelleggel költségvetési támogatást nyújthat a saját képzéséhez. Szeretném konkrétan megkérdezni az államtitkár urat, hogy mikor: ha a miniszternek ez a terület fontos vagy ha jó kedve van, vagy ha van pénz a költségvetésében, vagy mikor adhat ilyen támogatást. Tehát szerintem ez egyszerűen elképesztő, a leges legjobb helyzetben sincs semmi garancia arra, hogy ezek a támogatások valóban oda érkeznek, főleg ha megnézzük, semmi mást, csak az idejű költségvetését ennek a két tárcának, ahol gyakorlatilag az alapfeladataik ellátására sincs már fedezetük, nemhogy úgymond kiegészítő jellegű támogatás adására, bármire. Úgyhogy én ezt a megoldást nagyon károsnak tartom.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e további hozzászólás, és ha ezek elhangzottak, akkor válaszolna az államtitkár úr, illetve a helyettes államtitkár úr és a kabinetfőnök úr. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Korondi Miklós képviselő úrnak, parancsoljon!

KORONDI MIKLÓS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Az egyetem, illetve a főiskola összevonásával kapcsolatban természetesen tartózkodó módon fogunk állást foglalni, hisz érzelmileg máris érezhető, hogy nagyon sok kavart fog okozni az évek során, nagyon sok vihart fog okozni ezeknek a patinás nevű egyetemeknek, illetve főiskoláknak az összevonása, illetve megszűnése.

Természetesen van ennek jó oldala is, hiszen magasabb szintű és hatékonyabb képzés várható ettől az összevonástól, ettől a szinttől. Nagyon jó dolognak tartjuk természetesen a képzési rendszereken belül majd az átjárhatóságot, és ugyanígy pozitívumként szeretném kiemelni, hogy zökkenőmentesebb lesz majd a polgári foglalkozások körébe történő beilleszkedés. Ezek nagyon pozitív kicsengésűek, ha ez megvalósul.

A 29. §-t tartom én inkább aggályosnak. Az összeférhetetlenséggel foglalkozik a paragrafus, hogyha más olyan tevékenységet folytat, ami összeegyeztethetetlen, akkor ezt a szintet, ezt a döntést a hallgatói kar dékánja dönti el. Megítélésünk szerint túlságosan alacsony szintre helyeződik ez a döntés, talán nem ártana magasabb szintre helyezni ezen döntést, és ezt érdemesnek tartanánk végiggondolni. Emiatt is a Jobbik frakciója tartózkodni fog a szavazásnál.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)* Megadom a szót az államtitkár úrnak, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Én röviden, aztán kabinetfőnök úrnak átadom a szót.

Nem akarom én itt senkinek a kedélyét borzogatni, de azért jellemzőnek tartom, hogy ha egy szocialista meglát egy előterjesztést, az ingatlanok érdeklik meg a mutyi. *(Derültség.)* Biztosíthatom a képviselő urat, hogy ezek az ingatlanok a legnagyobb biztonságban vannak, pontosan ezért nem azzal kezdjük, hogy eladogatjuk az ingatlanokat.

A céljuttatás pedig, ezt a szót kifejejtette a felszólalásából az elejéről, tehát ez egy célra irányuló juttatás. Ha olyan célt lát az egyik-másik miniszter, amit ő érdemesnek lát, mert valamilyen NATO-, rendészeti vagy egyéb szempontból fontos, hogy az illetőknek a szakképzése, nyelvi képzése magasabb színvonalú legyen, ez a testületnek az elvárása a képzéssel szemben, akkor erre a célra nyújthat és biztosíthat juttatást. Úgyhogy én úgy gondolom - tehát most itt csak a nézeteltérésünket tudjuk rögzíteni, és ezzel nincs is gond -, hogy ez igenis egy jobb minőséget és egy jó vagyonszámot fog jelenteni az egyetemeknek.

A továbbiakról pedig akkor a kabinetfőnök úr.

ELNÖK: Kabinetfőnök úr, parancsoljon!

DR. SZARKA GÁBOR kabinetfőnök (Honvédelmi Minisztérium): Köszönöm szépen a lehetőséget. Az első megjegyzésem az önálló tisztképzés megszűnésével kapcsolatos. Nem tudom, a bizottság tudja-e, hogy a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen, az eddigin, ami működött, az elmúlt években olyan jellegű alulfinanszírozás volt költségvetési szempontból, amit az akkori kormányzat bevétel generálásával követelt meg az egyetemtől, hogy pótoljon.

Ennek következtében az a helyzet állt elő ezen az egyetemen, hogy miközben körülbelül 400-600 katonai hallgatót, illetve tiszti továbbképzéseket tartottunk, eközben mintegy 2500-3000 civil hallgató járt erre az egyetemre, amiből körülbelül 200-300 volt az, aki biztonságpolitikai területen tanult - a képviselő úr ezt hiányolta, ennek a képzésnek a megjelenését, de erre is fogok reagálni. Az összes többi hallgató, tehát az a közel 2000 hallgató a katonai képzéstől, a katonai képzési igénytől teljesen indifferens, abszolút civil

képzést kapott ezen az egyetemen, és hogyha valaki bement erre az egyetemre és körülnézett, akkor azt látta, hogy civil hallgatók jönnek-mennek jobbra-balra, dohányoznak összevissza, és közben pedig néha megjelenik egy-egy katonai alegység menetelve, és próbál utat törni magának a civil hallgatók között.

Tehát hogyha valaki a civil képzést kéri számon ezen az egyetemen, hogy ez megszűnt most, akkor én azt mondom, hogy éppen most tudunk visszatérni egy igen erős profiltisztítás után arra, hogy az egyébként megmaradó Hungária körüti telephelyen - hogyha most bemegegy valaki, látja, hogy azt a katonai élethez kötődő mindenféle eszközökkel tettük még katonásabbá, megszigorítottuk az ottani belépési feltételeket és egyébként a katonai rendet a Ludovika hallgatói zászlóalj megalakításával - néhány év múlva, mire ki tudjuk vezetni az egyébként folyamatos civil képzéseket, a nem katonai jellegű civil képzéseket is, és ettől az 1500-2000 hallgatótól, miután végeztek, el tudunk köszönni, ezek után ezen a bázison egy teljes mértékben zárt, katonai és végre a katonai felsőoktatást folytató képzést tudunk megvalósítani civil jellegtől teljesen függetlenül. Tehát éppen azt szeretném ezzel érzékeltetni, hogy az új Nemzeti Közszerződés Egyetem tette lehetővé számunkra azt, hogy visszatérjünk végre újra arra, hogy azon a telephelyen, ahol katonatiszti képzés zajlik, ott valóban katonák tanuljanak és katonák legyenek képezve, és ne pedig több ezer olyan civil képzését folytassuk, ami nem tartozik katonai portfólióba.

Van a központi bázisra egy igen komoly koncepció, ez a Ludovika-koncepció, amelyik nyilvánvalóan finanszírozás kérdése természetesen, de létezik ilyen koncepció, egészen részletes koncepció. Tehát úgy gondoljuk, hogy miután a hagyományok visszaállítása és a hagyományok megteremtése nagyon fontos, ezen a helyen, ezen a helyszínen, ennek az egyetemenek a központi telephelyén, miután megalakul, azt gondolom, hogy mindenkinek az igényét kielégítő módon tudjuk megoldani az egyetemi központot.

Ami a különös szabályokat illeti, azért csodálkozom, mert eddig is léteztek ilyen különös szabályok. A nagy részét ezeknek a szabályoknak a jelenleg is létező katonák, hallgatók, illetve katonai felsőoktatásban dolgozók jogállásáról szóló törvényből emeltük át, vettük át és illesztettük bele ebbe a törvénybe. Tehát eddig is léteztek a katonai és rendőri felsőoktatásra különleges szabályok, méghozzá olyan módon, hogy gyakorlatilag jelenleg is hatályos módon léteznek és működnek ezek.

Ami pedig a képzést illeti, a katonai oldalról azt tudom megerősíteni, hogy az új nyugdíjszabályokat is figyelembe véve nekünk egy teljes, komplett életpályát kell biztosítani a tisztjeinknek. Valóban elhangzott, hogy lehetőséget biztosítunk arra, miután valakinek a karrierje véget ér a rendőri vagy a katonai pályán, hogy egy második karriert kezdhessen meg a képzettségének, végzettségének megfelelő módon, tisztességes fizetéssel, és ne a Tescóban biztonsági őrként, vagy én személyesen találkoztam múzeumi teremőrként alezredesi rendfokozatú volt katonával, ne ez legyen a végkifejlete egy katonai karriernek, és ennek megfelelően tudjuk biztosítani azokat a képzési formákat, amely a civil életbe való átmenetet biztosítja valamennyi, a képzésből kikerülő, illetve a karrier végén megjelenő tisztnek, valamint altisztnek.

Ennyit szerettem volna, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e még rövid hozzászólása valakinek. *(Senki sem jelentkezik.)*

Határozathozatal

Amennyiben nincs, akkor kérdezem, hogy ki az, aki a T/4122. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 13 igen, 4 nem, 2 tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak találta.

Tisztelt Bizottság! Javaslom, hogy ajánlásunk szóban hangozzék el, és amennyiben nem érkezik más javaslat, a bizottság előadójának Ágh Péter képviselő urat javaslom.

Köszönjük, államtitkár úr. *(Dr. Rétvári Bence: Köszönöm szépen.)* További jó munkát! *(A napirendi pont tárgyalására meghívott vendégek távoznak az ülésről.)*

A Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló 106/2007. (XII.6.) számú országgyűlési határozat módosításáról szóló H/3837. számú határozati javaslatához beérkezett módosító javaslatok megtárgyalása

Most rátérünk 2. napirendi pontunk, a H/3837. számú országgyűlési határozati javaslatához benyújtott módosító javaslatok tárgyalására. Köszöntöm körünkben dr. Dankó István helyettes államtitkár urat, akinek gratulálunk a kinevezéséhez. *(Dr. Dankó István: Köszönöm szépen.)*

Tisztelt Bizottság! A kiosztott 2011. szeptember 13-ai ajánlásból fogunk dolgozni. Elsőként a kormány álláspontját fogom kérdezni, ezt követően szavazunk. Ha kérdés merül fel, azt kérném, hogy a szavazás előtt kézfeltartással jelezzék.

Az ajánlás 1. pontjában Iváncsik Imre, Juhász Ferenc, Vadai Ágnes és Harangozó Tamás képviselők tesznek javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. DANKÓ ISTVÁN (Honvédelmi Minisztérium): A kormány a módosító indítványt nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottság álláspontját. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 0 tartózkodással a bizottság egyharmada sem támogatta.

A 2. ajánlási pontban szintén Iváncsik Imre, Juhász Ferenc, Vadai Ágnes és Harangozó Tamás képviselők tesznek javaslatot. Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. DANKÓ ISTVÁN (Honvédelmi Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Én egy részletes indoklást hadd kérjek már a kormány tisztelt képviselőitől, hogy a „mintegy nyolcezer fő” melyik jogi kategóriába tartozik, és a szövegponosító javaslatunkat érdemben miért utasítják el.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Helyettes államtitkár úr, parancsoljon!

DR. DANKÓ ISTVÁN (Honvédelmi Minisztérium): Nem véletlen, hogy az országgyűlési határozat hatályos szövegében is a „mintegy” szó szerepel, és nyilván ezt kívánjuk továbbvinni a rendszerben.

A „mintegy” és a „legfeljebb” szavak között itt, ebben az összefüggésben az a különbség, hogy a „mintegy” nem feltétlenül jelenti azt, hogy legfeljebb nyolcezer fő önkéntes tartalékos rendszerbe illesztéséről lehet szó, adott esetben ez a létszám a „mintegy” fogalom használatával túl is léphető. Nyilván ennek a célja az, hogy ne kelljen a parlamentet állandóan terhelni bizonyos módosító javaslatokkal, és legyen lehetősége a mindenkori kormánynak arra, hogy a rendelkezésre álló anyagi erőforrások és nyilván a humán erőforrás kihasználásával egy olyan tartalékos létszámot rendelkezésre tartani vagy a rendszerbe emelni, amelyre egyrészt szükség van, másrészt pedig finanszírozható is. Éppen ezért használtuk ezt a bizonyos „mintegy” fogalmat.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki az, aki a 2. ajánlási pontban foglaltakat támogatja. Kérem, kézfeltartással jelezze! (*Szavazás.*) Köszönöm. Ki az, aki ellenzi? (*Szavazás.*) Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) 4 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 0 tartózkodás mellett a bizottság egyharmada sem támogatta.

Köszönöm. Az ajánlás végére értünk. Tud-e valaki olyan ajánlási pontról vagy módosítóról, amelyről még döntenünk kéne. (*Senki sem jelentkezik.*) Amennyiben nem, köszönjük, a helyettes államtitkár úrnak további jó munkát kívánunk.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/3637. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének megtárgyalása

Rátérünk 3. napirendi pontunk tárgyalására, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló '96. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/3637. számú törvényjavaslatra. Bertha Szilvia képviselőtársunk önálló indítványának a megtárgyalása következik, kijelölt bizottságként a tárgysorozatba-vételről kell döntenünk.

Az előterjesztő, valamint a kérdésben hatáskörrel rendelkező Belügyminisztérium képviselői meghívást kaptak, ekképpen köszöntöm körünkben Bertha Szilvia képviselő asszonyt és Magyariné dr. Nagy Edit helyettes államtitkár asszonyt a Belügyminisztériumból, aki a tárca álláspontját fogja ismertetni. Elsőként az előterjesztőnek adom meg a szót, ezt követően kérném majd a tárca álláspontját, végül a képviselői kérdések és hozzászólások következnek. Javaslom, hogy egy körben tegyük meg mindezt.

Elsőként megadom a szót Bertha Szilvia képviselő asszonynak. Parancsoljon!

Bertha Szilvia előterjesztése

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm a bizottság tagjait és az ülésen részt vevőket. Ez a törvényt módosító javaslat azt célozná, hogy arányosan a juttatásokkal, illetve a kompenzáció csökkenésével együtt a kötelemeket is csökkentjük. Ez mind a kettő olyan kötelem csökkentését célozza meg, amiknek valójában egyébként sincs túl sok értelme.

Az egyik, hogy külföldre utazáskor be kell jelenteniük a hivatásos állományú rendvédelmi dolgozóknak azt, hogy hova utaznak, mennyi időre, mindent meg kell adni. Ennek a nemzetbiztonságiak kivételével igazán sehol nincs értelme, hiszen nyilvánvalóan nem hívnak haza mondjuk Tunéziából egy tűzoltót tüzet oldani, és még lehetne sorolni az értelmetlen példákat, viszont jelentős korlátozást jelent számukra, illetve tulajdonképpen folyamatosan a családi életükbe kell ezáltal beavatniuk a szerveket. (*Dr. Harangozó Tamás távozik az ülésről.*)

A másik része az pedig a kifogástalan életvitel ellenőrzését szüntetné meg. Ugyanis ezáltal az ellenőrzés által semmi olyat nem lehet felderíteni, amit mondjuk egy fegyelmi eljárás vagy egy büntetőeljárás során, amennyiben indokolt, ne lehetne, viszont rendkívül megalázó és diszkriminatív, különösen az, hogy a családtagokat is érintheti, akik nem vállalták ezeket a kötelemeket, nem kapnak semmilyen kompenzációt.

Tekintve, hogy most már az életpályamodell-tervezet - ezt csak zárójeliesen jegyzem meg - sem nyújt igazából semmilyen kompenzációt arra vonatkozóan, hogy ilyen szintű terheket elviseljenek, a jövőre nézve ilyen szintű elvárások és kötelemek a megfelelő ellentételezés nélkül nagyon komoly kontraszelekciónak fognak beindítani a hivatásos állományúak soraiban. Így mindenképpen indokolt a valójában értelmetlen kööttségeknek a csökkentése. Ez a javaslat ezt célozza.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót a helyettes államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT (Belügyminisztérium): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A KIM-mel egyeztetett tárcaálláspontot tudom önökkel egyeztetni.

A képviselő asszony azzal indokolta az előterjesztést, hogy jogkorlátozásokat szeretnének megszüntetni a hivatásos állományúakkal kapcsolatban. Szeretném jelezni, hogy ezek nem alkotmányos jogkorlátozások, amire az indítvány irányul, illetve olyan szabályok megszüntetésére irányul az indítvány, amely nemcsak a hivatásos állományúakra vonatkozik, hanem például a köztisztviselői törvényben is megtalálható.

Kitérnék itt a külföldre való utazás bejelentésére. Ez nem egy jogkorlátozás, hanem egy szolgálat-szervezési problémát old meg. Így, ahogy a képviselő asszony is az indokolásában említette, pusztán arról van szó, hogyha egy tűzoltót vagy egy rendőrt valamilyen esemény kapcsán azonnal elérhetővé kellene tenni és hirtelen behívni szolgálatba, akkor nyilvánvalóan a szolgálat szervezőjének tisztában kell lenni azzal, hogy ki az, aki külföldön tartózkodik és nyilvánvalóan nem elérhető. Tehát ez nem alkotmányos jog korlátozása, pusztán szolgálat-szervezés.

A visszahívás a szabadságról kérdésköre megtalálható a köztisztviselők törvényében is, pontosan azért, mert lehetnek olyan események, lehetnek olyan feladatok, amelyek szükségessé teszik. Ez mindkét törvényben, úgy a Hszt.-ben, Hjt.-ben és a Ktv.-ben is olyan biztosítékokat tartalmaz, hogy például nyilván az ezzel kapcsolatos költségeket, az ebből eredő kárát az érintettnek megtérítik.

A kifogástalan életvitel szabálya nemrég óta került be a Hszt.-be és egyéb más törvényekbe, itt szintén hangsúlyoznám, hogy nemcsak a Hszt. alá tartozók esnek egy ilyen követelményrendszer alá. Ez megint nem jogkorlátozás, ez egy alkalmazási feltétel, amelyet a munkáltató az alkalmazás ideje alatt folyamatosan ellenőriz.

Pontosan az volt a célja és a parlament azért fogadta el ezt a törvénymódosítást, hogy valóban arra érdemes és kifogástalan életvitelű emberek kerüljenek azokba a beosztásokba, amelyek nagy hatással vannak az életünkre, ezért nem támogatjuk.

Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, hozzászólás. *(Jelzésre:)* Tóth képviselő úr, parancsoljon, öné a szó!

TÓTH GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden szeretnék szólni, a tisztelt képviselő asszonynak a jó szándékát nem vitatva, nem vagyok benne biztos, hogy a munkatársai kellőképpen és kellő mélységben felvilágosították arról, hogy mi is az, amit ön szeretne.

Ugyanis ha a fegyveres testületek tagjai külföldre mennek, akár az még nemzetbiztonsági vetületeket is teremthet, sok egyéb olyan dolgot, amelyet alkalmasint itt és most szerintem nincs értelme kibeszélnünk. Tehát azonkívül, hogy adott esetben az az emberke, aki szabadságon van, elérhető és beemelhető a rendszerbe, ez egy alapszempont. Ennek azért sok-sok egyéb olyan más vetülete is van - gyaníthatóan fegyveres tapasztalatai és ebben a műfajban gyakorlata, gyanítom, nincs, úgyhogy ezt azért szeretném elmondani, hogy esetleg a fölösleges köröktől megóvjam.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e további hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)* Kíván-e a képviselő asszony reagálni az elhangzottakra? *(Bertha Szilvia: Persze!)* Parancsoljon, öné a szó!

BERTHA SZILVIA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor most először részletesen reagálok, aztán majd összefoglalóan.

A köztisztviselőket is érinti, ez csak még egy szempont, hiszen a köztisztviselőktől is csak elvettek az elmúlt hónapok során folyamatosan. Tehát velük szemben is megvannak az elvárások, és nekik is csak csökkentik folyamatosan a jövedelmüket, illetve az egyéb járandóságukat.

Engedjék meg, hogy azt megjegyezzem, hogy igazából a dolgozó ember számára, legyen az hivatásos vagy köztisztviselő, teljesen mindegy, hogy alkotmányos jogot sért vagy minek nevezzük ezt a korlátozást, neki a mindennapokra tett hatása a lényeg, az, hogy ezt jogi nyelven hogyan nevezik, teljesen mindegy. A lényeg az, hogy ezt korlátozásként és a mindennapi életébe, családi életébe való beavatkozásként éli meg, tehát ez neki egy plusz kötelem, teljesen mindegy, hogy hogyan nevezzük.

És akkor itt most megjegyezném, ha ennyire győzködnek, hogy ez fontos, ha ennyire fontos az, hogy kifogástalan emberek legyenek, hogy bármikor mozgósíthatók legyenek, hogy visszahívható legyen, akkor mivel akarják ezt kompenzálni, hogy ilyen pluszelvárások vannak, és hogy akarják azt elérni, hogy tényleg az ilyen emberek menjenek majd ezekbe a szakmákba, ne pedig azok, akik máshova már semmire nem jók, így aztán inkább az éhenhalás ellen ezt még bevállalják, de természetesen akkor ilyen színvonalú munkát lehet tőlük elvárni, merthogy az életpályamodelleket teljesen leépítették és minden vonzó elemet megszüntettek. És azt is be kell látni, hogy amit terveznek, abban sincsen kellő kompenzáció ezekre az elvárásokra.

Köszönöm a szót.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm.

Tisztelt Bizottság! Kérdezem, hogy ki az, aki a T/3637. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét támogatja. Kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett a bizottság a tárgysorozatba-vételt elutasította.

Köszönjük, képviselő asszony.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. Törvénynek a zaklató jellegű reklámterjesztés bírsághatósága érdekében szükséges módosításáról szóló T/3759. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének megtárgyalása

Rátérünk a 4. napirendi pontunk tárgyalására, a szabálysértésekről szóló '99. évi LXIX. törvénynek a zaklató jellegű reklámterjesztés bírsághatósága érdekében szükséges módosításáról szóló T/3759. számú törvényjavaslatra, mely Novák Előd képviselőtársunk önálló indítványa. Kijelölt bizottságként szintén a tárgysorozatba-vételről kell döntenünk.

Az előbbi metódusnak megfelelően elsőként az előterjesztőnek adom meg a szót, ezt követően a tárca állásfoglalását kérném, és ezután következnek a bizottsági kérdések, vélemények.

Novák képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

Novák Előd előterjesztése

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Igyekszem röviden összefoglalni, hiszen egy olyan kérdés van előttünk, ami, azt gondolom, hogy nem

egy megosztó kérdés, mindannyian egyetérthetünk párthovatartozásra való tekintet nélkül, hiszen ez nem egy olyan politikai kérdés, amely bármely párt programjában szerepelt volna vagy akár bármely párt világnézetéből levezethető, hogy ki hogyan ítéli meg ezt a kérdést. Itt olyan alapelveknek a törvényben is szükségessé vált rögzítéséről van szó, mint akár a tulajdonhoz való jog, akár a társadalmi igazságosság elve. Tehát a zaklató jellegű reklámterjesztés visszaszorításáról van szó.

Egyetérthetünk abban is, hogy azért nem ez a legégetőbb probléma Magyarországon jelenleg a társadalomban, nem is kérek mást, csak azt, hogy vegyük tárgysorozatba, mondjuk ki, hogy azért ezt is, hogyha oda jut az Országgyűlés mondjuk vagy nem lesz ennyire leterhelt, mint a jelenlegi pillanatokban a sarkalatos törvények közepette, akkor igen, ezt a kérdést is rendezni kell, hiszen ahogy a civilizáció változik, úgy újabb és újabb problémák merülnek föl természetesen. Tehát jelenleg a tárgysorozatba-vételt kérem csak, és aki nem akarja magára venni a multilobbik képviselőtársam tavasszal egy kérdést intézett hozzá, ahol egy kicsit más aspektusból, de megközelítette már ezt a kérdést, hogy egyáltalán van-e ennek értelme. Az államtitkár úr elmondta, hogy nyilván van értelme a gazdasági szereplők részéről, ezt felmérték, viszont el kell gondolkozni azon, hogy valóban valamiféle törvényi változtatással visszaszorítsuk ezeket.

Jelenleg a postaládákban, azt tapasztaljuk, hogy a különböző, már-már zaklató jellegű reklámterjesztés miatt nem marad hely a fontos leveleknek és egyéb küldeményeknek vagy akár elvesznek az egyéb szórólapok és reklámújságok között. Ráadásul a személyszállítás költsége is a tulajdonosokat terheli. Itt hadd idézzem Illés Zoltán államtitkár urat, hiszen Korondi Miklós képviselőtársam tavasszal egy kérdést intézett hozzá, ahol egy kicsit más aspektusból, de megközelítette már ezt a kérdést, hogy egyáltalán van-e ennek értelme. Az államtitkár úr elmondta, hogy nyilván van értelme a gazdasági szereplők részéről, ezt felmérték, viszont el kell gondolkozni azon, hogy valóban valamiféle törvényi változtatással visszaszorítsuk ezeket.

Az államtitkár úr felvetette azt is, hogy itt nemcsak a személyszállítás költsége merül fel, tehát nemcsak a hulladéktermelés, hulladékkezelés, hanem már maga az előállítás is jelentős környezeti terheléssel jár, a felesleges szórólapok előállítása. Ezzel teljesen azonosulva részletesen ki is tértem erre az indokolásban, amit viszont most nem kívánok részletesebben ismertetni, hiszen mindannyian tudhatjuk, hogy ezek milyen problémákat okoznak mind környezetterhelés szempontjából, mind a zaklatás szempontjából.

Tehát én azt szeretném ebben a javaslatomban indítványozni, tovább vive az államtitkár úrral folytatott megbeszélést, és most már egy megoldási módot is javasolva, hogy az ingatlan tulajdonosa tulajdonosi jogait gyakorolva megtilthassa azt, hogy általa nem kért, nem rendelt küldeményeket a postaládájába helyezzenek el. Tehát akit nem zavar, az ne tüntesse fel, viszont akit zavar, annak legyen olyan lehetősége, hogy ha ezt feltünteti, mint ahogy jelenleg is számos postaládán találunk ilyen, mégis azt tapasztaljuk, hogy ezt senki nem tartja be és elárasztják szórólapokkal.

Ugyanez felmerülhet a gépjárművek szélvédőjén elhelyezett hirdetésekkel kapcsolatban is. Azt gondoljuk, hogy itt is meg kellene ezt tiltani, itt viszont nem várható el, hogy a postaládákhoz hasonlóan a gépjárműveket is elcsúfítsák ilyen feliratokkal, adott esetben hogy nem kérnek reklámot a szélvédőre, Ez is jelentős környezet terheléssel és nyilvánvalóan ez is zaklatással jár, hogy akár már a gépjármű elindulása után tapasztalja a gépjárművezető, hogy a szélvédőjét eltakarja valamiféle szórólap, és sok esetben ezek is bizony az utcán, közterületeken landolnak, hiszen rendszerint a gépjárművek mellett nincsen szemetes, és nem mindenki veszi a fáradságot, hogy ezeket a szemetesbe dobja.

Nyilván felmerülhetne akár az utcai szórólapozás tiltása is. Hogyha elmélyednek esetleg vagy valaki már el is mélyült ezekben a kérdésekben, akkor környezetvédő szervezetek már fölvetették azt is, és vannak olyan országok, ahol ez bizony már bevezetésre is került, hogy az utcai szórólapozást tiltsák meg, hiszen az is jelentős környezeti terheléssel jár.

A jelenlegi javaslatomban mégsem ezt tartottam szükségesnek. Én azt mondom, hogy ennyire szigorú szabályozás jelenleg nem indokolt, de persze módosító javaslatban akár lehetne ezt még szigorítani is. Egy alapvetően szerintem kompromisszumos javaslatra teszünk utalást, amit talán jó érzéssel, mondhatnánk, hogy eddig is betartottak a szórólapp-terjesztők, viszont a tapasztalataink azok, hogy mégis tömegesen történik ennek a jó erkölcsbe ütköző módon való megsértése, hogyha valaki kiragasztja, akár feltünteti, hogy nem kér reklámot a postaládájába, és mégis megtörténik. Ezért egy bírságot a szabálysértési törvényben szükségesnek tartunk.

Felmerülhet nyilvánvalóan zárásként még egy érv, a hatáskör kérdése is, hogy a jegyzőhöz vagy a rendőrséghez tartozzon. A jelen javaslatom szerint, amelyet persze lehet módosítani, ha egyszer majd az Országgyűlés a plenáris ülés napirendjére tűzi, a rendőrség hatáskörébe tartozna megítélésem szerint, mert az ő rendelkezésükre áll a bizonyítékok beszerzése, tehát például a tetten érés vagy térfelügyelő kamera beszerzése adott esetben, hogyha idáig fajulna a helyzet. Azért bízom benne, hogy ilyen ügyek miatt mondjuk nem fognak sorozatos feljelentések születni, nem fogja ez megterhelni az államot, viszont önmagában az, hogy a szabálysértési törvényben ezt kimondjuk, végre törvényi felhatalmazást adunk a választópolgároknak, hogy a tulajdonosi jogukkal élve megtilthassák azt, hogy teletömökjék a postaládájukat. Akár csak gondoljunk a nyári esetekre, amikor ez sokszor betörésekhez is elvezet, amikor megfigyelik azt, hogy melyik postaláda telt meg, és nem ürítik akár egy héten keresztül. Tehát számos olyan járulékos probléma van, ami, azt gondolom, hogy igen, akár a bizottság hatáskörébe tartozik.

Annyit kérek csak, ami, már említettem, Korondi Miklós képviselőtársamnak egy másik javaslatában megtörtént, az sem került napirendre tűzésre, mert az sem annyira aktuális, de mégis egy ehhez hasonló javaslatát már tárgysorozatba vették. Ott a választási eljárásról szóló törvényt módosítaná úgy, hogy a borítékos rendszert eltörölje, persze ott elsődlegesen a választási csalások, a láncszavazás megszüntetése végett, de nyilvánvalóan ott is felmerülhet akár a környezetvédelmi szempont, hogy megspóroljuk ezeket a borítékokat. Itt szintén sok szempont merülhet föl, az egyik, ahogy említettem, a környezetterhelés, mind az előállítás, mind a hulladékkezelés miatt, míg a másik pedig a zaklatás és annak járulékos kellemetlenségei.

Én ezért kérem tisztelettel önöket, hogy támogassák ennek a tárgysorozatba-vételét, és hogyha van kérdés, akkor szívesen állok rendelkezésre, mert a jogászaikkal mi már alaposan körbejártuk ezt a témát.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót a helyettes államtitkár asszonynak, parancsoljon!

MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT (Belügyminisztérium): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az indítvány kétségtelenül valós társadalmi problémára hívja föl a figyelmet, és ezt a kérdéskört feszegeti, ámde vannak az előterjesztésnek olyan hiányosságai, ami mellett nem mehetünk el szó nélkül.

Egyrészt ez a reklámtevékenység mindenki szubjektív megítélését hordozza, tehát más-más a tolerancia egy-egy ilyen reklámanyaggal kapcsolatban. Figyelniünk kell arra is, hogy vidéken, tehát nem egy urbanizált környezetben milyen hírértéke lehet ilyen szóróanyagoknak.

Az előterjesztés nem igazán határolja el, hogy mit tekint gazdasági reklámhordozónak. Tehát itt egy nagyon pontos fogalom meghatározásra lenne szükség, annál is inkább, hiszen a szabálysértésekről szóló 218/99-es kormányrendelet már tartalmaz a gazdasági reklámtevékenységekkel kapcsolatban egy tényállást. Ezt sem rendezi egyébként az

előterjesztés, hogy akkor most ez ennek a helyébe lépne vagy beemeli törvényi szintre, illetve hogyan viszonyul egymáshoz a kettő tényállás.

Valójában a környezetvédelmi aggályok is olyan jellegűek, amelyekről maga az előterjesztő is elismeri, hogy kezelhetők és kezelendők. E körülmények között vitatható az indítvány által javasolt szabályozás szükségessége. Kétséges és az indítvány szerinti tényállás maga is kétséget hagy afelől, hogy alkalmas-e ez a tényállás ebben a formában az általa kitűzött célok elérésére. Hangsúlyoznám, hogy bizonytalan és adós az előterjesztés a pontos fogalommeghatározással.

Ugyanakkor sok problémát vethetne föl az elkövető személyének azonosítása. Említette az előterjesztő a térfigyelő kamerákat. Ott alakot, embert látunk, meg tudjuk mondani nagyjából, hány éves, milyen a ruházata, de hogy pontosan kicsoda, ki ellen induljon meg az eljárás, ki volt az, aki ténylegesen betette a postaládába ezeket az anyagokat vagy a szélvédőre tűzte a cédulát, kit fogok felelősségre vonni, magát a gazdasági társaságot-e, aki hirdet vagy azt, aki elhelyezte ezt a reklámhordozót. Ezek mind-mind olyan problémák, amelyeket tisztázni kellene, hiszen ha nem találom meg az elkövetőt, akkor hiába van egy szankcióm, nem fogom tudni alkalmazni.

Miután ennyire nehéz meglátásunk szerint az elkövető személyének azonosítása, ha ez nyomozati cselekményhez kell hogy vezessen, akkor ez végtelen leterheltséget és rettentő sok megoldatlan ügyet fog okozni a rendőrségnek. Mindezek miatt nem támogatjuk az előterjesztést.

Köszönöm.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e kérdés, hozzászólás, javaslat. *(Senki sem jelentkezik.)*

Amennyiben nincsen, akkor egy rövid mondatot engedjenek meg. Ez szerintem is egy valós problémafelvetés, csak így első hallásra talán célszerűbbnek tűnik helyi önkormányzati rendeletekben rendezni. Ha már helyi önkormányzatok, akkor az sem derül ki - azzal együtt, hogy egyébként a közös gondolkodásban benn kell hagyni ezt a problémát -, hogy mi van mondjuk az ingyenes terjesztésű helyi újságokkal, helyi lapokkal, azok minnek minősülnek. Nyilván más a megítélése korcsoportok szerint is ezeknek a reklámanyagoknak, értelemszerűen akik többet vannak otthon, fogékonyabbak ezek átolvasására, mint akik éppen csak aludni járnak haza és a többi. Elfogadva a helyettes államtitkár asszony érveit is, ezzel egyidejűleg én a magam részéről mást nem szeretnék hozzáfűzni.

Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy kinek van hozzátennivalója. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs ilyen, akkor megadom a szót előterjesztőként Novák Előd képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Megszoktuk már azt az érvelést, hogy nagyon jó a problémafelvetés, csak nem megfelelő a válasz, csak hát rendszerint most is az történik, hogy önök meg semmilyen választ nem adnak erre. Ráadásul az érvelésük is álságos, hiszen nem akartam nagyon prejudikálni, de azért csak bejött mégis a multilobbinak a képviselete. Ahogy a médiatörvény kapcsán sem engedélyezték soha annak a javaslatunknak az elfogadását, hogy reklámadót vessünk ki, ami nyilvánvalóan a multinacionális cégek érdekeit sértené, úgy nyilvánvalóan ez is elsősorban multiérdekeket sért, és úgy látom, hogy a gazdagok kormányának megint sokkal fontosabbak az idegen érdekek, mintsem az állampolgárok érdekei.

Az is teljesen álságos érvelés, hogy nem lehet tudni, hogy pontosan miről szól ez a javaslat, nincs elég értelmező rendelkezés. Persze lehet akár módosító javaslattal ezt precízebbé tenni, de szerintem ez teljesen megfelelő, hiszen úgy szól a törvénymódosítás,

hogy gazdasági reklámtevékenység érdekében előállított papíralapú kiadványt nem szabad elhelyezni, ha egyértelmű tiltás megjelenik a postaládán. Ezt nem hiszem, hogy ne lehetne behatárolni, hogy mit tekintünk annak. Persze lehet azon vitatkozni, hogy ezek sokszor egy helyi újságban keverednek, de attól még meg lehet húzni a határt, hogy mi az, ami egy nonprofit kiadvány, egy civil szervezet szórólapja és mi az, ami gazdasági reklámtevékenység érdekében került előállításra, mi az, ami egy helyi önkormányzat újságja, még ha akár reklám is van benne, de azt nem annak érdekében állították elő nyilvánvalóan elsődlegesen. Az is egyértelmű, hogy ha valaki nem helyezi el ezt a tiltást, akár kifejezetten igényt is tartva ezekre a reklámanyagokra, akkor nem fogjuk akadályozni ezt a fajta reklámterjesztést.

Azt, hogy ki a felelős - megint nem tudom, hogy ezt a három mondatot miért nem tudta elolvasni a kormányzat, pedig teljesen egyértelmű, az van benne, hogy aki elhelyezi ezeket a bizonyos reklámkiadványokat, az a felelős. De persze ezen is lehet változtatni, hogy akár legyen az előállító, a nyomda, sok mindent lehet mondani. Azt gondolom, hogy a legigazságosabb, aki elköveti, aki konkrétan azt elköveti, nyilvánvalóan ezek után nem fognak majd a terjesztő cégek ilyen munkaköri leírást adni, hogy minden postaládába kötelező ezeket a reklámkiadványokat elhelyezni, hanem csak oda, ahol nincs ilyen tiltás.

Tegyük hozzá egyébként, hogy egy kicsit azért próbáljunk úgy is érvelni, ami önökre hat, mert az, hogy a kisemberek szempontjából közelítem meg a kérdést, az nyilvánvalóan önöket hidegen hagyja, de azért nézzük a multik szempontjából: nekik sem érdekük, hogy olyan postaládába dobják ezeket a szórólapokat, amelyeken feltüntetésre került, hogy nem tartanak erre igényt és várhatóan a kukában fognak landolni, sőt, tegyük hozzá, kifejezetten irritálja ezeket az embereket, pláne azok után, hogy elhelyezték ezt a feliratot, hogyha ezek után egy adott reklámcég teletömi a postaládájukat. Tehát kifejezetten rossz hírért fogja kelteni annak az adott, rendszerint multicégnek, hogyha ezek után is bekerül a postaládájába a szórólap. Tehát nemcsak hogy felesleges kiadás a multicég részéről, de még ráadásul kifejezetten ront is a cégének a jó vagy már egyébként is rossz hírnevén. Azt gondolom, hogy a multiknak is érdeke lehetne ezt betartani, amit a terjesztők rendszerint figyelmetlenségből nem tartanak be. Tehát azt gondolom, hogy a javaslat teljesen egyértelmű.

Amit az elnök úr mondott, hogy önkormányzati szinten kellene rendezni: nem. Törvényi szinten azt kell rendezni, ami az országban általános probléma. Hogyha ez váltakozna, hogy egyik településen csak olyanok élnének, akiket ez zavar, a másikon csak olyanok, akiket nem, akkor fölmerülhetne, hogy önkormányzati rendelet szintjén lesz szabályozva. De polgármesterként, azt gondolom, nagyon jól tudhatja, hogy ez egy olyan kérdés, ami az egész országban problémát jelent, még vidéken is, ahol lehet, hogy ki lehetne mondani, hogy ott kevésbé tekintik zaklatásnak és kevésbé terjedt el ez a tömeges reklámhadjárat, ami mondjuk Budapesten még fokozottabb problémát jelent.

Tehát egyértelműen ezt nem önkormányzati rendeletekkel kell elodázni, és nyilvánvalóan nem fog ebből semmi következni, hogyha rájuk mutogatunk. Itt egy egyszerű, rövid törvénymódosítással egy csapásra megoldhatunk mind környezetterhelési, mind zaklatási problémákat is. Ezért, ahogy mondtam, egyelőre csak a tárgysorozatba-vételt kérem, és természetesen módosító javaslatokkal lehet ezen még változtatni, akár értelmező rendelkezésekkel, hogyha ezt másként szeretnénk megfogalmazni.

Határozathozatal

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki a 3757. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét támogatja. *(Szavazás.)* Ki az, aki ellenzi? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 igen szavazattal, 11 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett a bizottság a tárgysorozatba-vételt elutasította.

Tisztelt Bizottság! Napirendjeink végére értünk. Köszönöm a mai napi munkájukat, további szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 35 perc)

Dr. Kocsis Máté
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília